БОЗЕ-КОНДЕНСАТ У ДВОКОМПОНЕНТНІЙ БОЗЕ-РІДИНІ

I. О. Вакарчук, В. С. Пастухов

Кафедра теоретичної фізики Львівського національного університету імені Івана Франка, вул. Драгоманова, 12, Львів, 79005, Україна (Отримано 31 березня 2008р.)

Із використанням знайденого в роботі [І. О. Вакарчук, В. С. Пастухов, Журн. фіз. досл. **12**, 1001 (2008)] виразу для повної матриці густини двокомпонентної бозе-рідини розраховано явні вирази *s*-частинкових матриць. Досліджено вплив домішки на явище бозе-айнштайнівської конденсації в рідкому гелії. Із використанням експериментально виміряного структурного фактора рідкого ⁴Не отримано температурну залежність відносної кількості конденсату для рідини з параметрами системи ⁴Не-⁶Не при різних концентраціях.

Ключові слова: двокомпонентна бозе-рідина, матриця густини, структурні фактори, конденсатна фракція

PACS number(s): 03.77.Mn, 67.55.Lf

I. ВСТУП

Пожвавлення теоретичних досліджень властивостей охолоджених газів зумовлено частково простотою опису таких сильнорозріджених систем і можливістю їх практичної реалізації. Хоча основні результати в теорії багаточастинкових систем були отримані наприкінці 1950-х початку 1970-х років, надійна екпериментальна перевірка стала можливою тільки нещодавно. Сучасні дослідження спрямовані на розв'язування ефективних рівнянь для конкретної геометрії пасток, які локалізують атоми, або спрощення розгляду заміною вихідного гамільтоніана ґратковим, що дозволяє вивчати граничний випадок сильної, зазвичай точкової взаємодії. При цьому навіть у наближенні середнього поля двокомпонентний бозонний гамільтоніан типу Габбарда передбачає існування доволі реалістичної фазової діаграми, що містить два λ -переходи [2] і область розшарування [3]. Окрім цього, комп'ютерні симуляції з двосортовими бозе-системами [4] підтверджують основні результати найпростіших наближень теоретичних розрахунків. У межах таких простих моделей вдається описати низку квантових фазових переходів. Останнім часом активізувалося вивчення бозе-систем із використанням так званих ефективних теоретико-польових методів (див., наприклад, [5] і посилання там). Нещодавно цим методом була досліджена модель ϕ^4 двокомпонентного бозонного нерелятивістського поля в так званому однопетлевому наближенні [6,7].

У цій статті зроблено вихід за межі так званого наближення хаотичних фаз (RPA) для матриці густини двокомпонентної бозе-рідини ефективним урахуванням вищих кореляцій і розрахунком на її основі структурних факторів і функцій розподілу на прикладі розчину атомів ⁶Не в рідкому ⁴Не.

II. ПОСТАНОВКА ЗАДАЧІ

Розглянуто двосортну систему $N = N_A + N_B$ безспінових частинок в об'ємі V з попарною взаємодією й повною матрицею густини

$$R_{N_A N_B}(x'|x) = R_{N_A}^0(x'_A|x_A) R_{N_B}^0(x'_B|x_B) P(x'|x), \quad (2.1)$$

де $x = (x_A, x_B) = (\mathbf{r}_1^A, \dots, \mathbf{r}_{N_A}^A, \mathbf{r}_1^B, \dots, \mathbf{r}_{N_B}^B)$ — сукупність індивідуальних координат частинок, і ефективно, через матриці ідеального бозе-газу $R_{N_a}^0(x'_a|x_a)$ (індекс a = A, B фіксує сорт атомів) ураховано внесок вищих порівняно з парними кореляцій. У цьому випадку взаємодія врахована лише в RPA-наближенні:

$$P(x'|x) = P_0 P_A(\rho'_A|\rho_A) P_B(\rho'_B|\rho_B)$$

$$\times P_{AB}(\rho'_A, \rho'_B|\rho_A, \rho_B), \qquad (2.2)$$

$$\ln P_A(\rho'_A|\rho_A) = -\frac{1}{4} \sum_{\mathbf{k}\neq 0} \left[\lambda_{AA}(k) (\rho'^A_{\mathbf{k}} \rho'^A_{-\mathbf{k}} + \rho^A_{\mathbf{k}} \rho^A_{-\mathbf{k}}) + \widetilde{\lambda}_{AA}(k) (\rho'^A_{\mathbf{k}} \rho^A_{-\mathbf{k}} + \rho^A_{\mathbf{k}} \rho'^A_{-\mathbf{k}}) \right],$$
$$P_B(\rho'_B|\rho_B) = P_A(\rho'_A|\rho_A) \Big|_{A \to B},$$

$$\begin{split} &\ln P_{AB}(\rho_{A}^{\prime},\rho_{B}^{\prime}|\rho_{A},\rho_{B}) = \\ &-\frac{1}{4}\sum_{\mathbf{k}\neq0} \left[\lambda_{AB}(k)(\rho_{\mathbf{k}}^{\prime A}\rho_{-\mathbf{k}}^{\prime B}+\rho_{\mathbf{k}}^{\prime B}\rho_{-\mathbf{k}}^{\prime A}+\rho_{\mathbf{k}}^{A}\rho_{-\mathbf{k}}^{B}+\rho_{\mathbf{k}}^{B}\rho_{-\mathbf{k}}^{A})\right. \\ &+\widetilde{\lambda}_{AB}(k)(\rho_{\mathbf{k}}^{\prime A}\rho_{-\mathbf{k}}^{B}+\rho_{\mathbf{k}}^{B}\rho_{-\mathbf{k}}^{\prime A}+\rho_{\mathbf{k}}^{A}\rho_{-\mathbf{k}}^{\prime B}+\rho_{\mathbf{k}}^{\prime B}\rho_{-\mathbf{k}}^{A})\right], \end{split}$$

де

$$\rho_{\mathbf{k}}^{a} = \frac{1}{\sqrt{N_{a}}} \sum_{1 \le j \le N_{a}} e^{-i\mathbf{k}\mathbf{r}_{j}^{a}}, \quad a = A, B,$$
(2.3)

явні вирази функцій $\lambda_{ab}(k)$, $\lambda_{ab}(k)$, P_0 подані в додатку. В кінцевих виразах підсумовування за хвильовими векторами **k** замінюються інтеґруванням, $\sum_{\mathbf{k}} \rightarrow V \int d\mathbf{k}/(2\pi)^3$.

Фактично вираз (2.1) є двосортовим аналогом формули Пенроуза [8], який додатково був переписаний, так як це зроблено в статті [9]. Цей трюк дозволяє поєднати в одному виразі, з одного боку, правильну низькотемпературну поведінку термодинамічних величин, з іншого — передбачає існування фазового переходу – бозе-конденсації ідеального газу, трохи "здеформованого" взаємодією. Зрозуміло, що в такому підході не можна сподіватись отримати "правильних" асимптотик поведінки термодинамічних величин в околі критичних точок. Очевидно, що для обчислення критичних індексів потрібно будувати теорію в межах ренорм-групового підходу. Побудова з перших принципів статистичної суми багатобозонної системи у вигляді функціонального інтеґрала за власними значеннями оператора знищення числа частинок, який використовується в методі ренорм-групи, подано в [10, 11], а критичні індекси розраховані в [12].

III. РОЗРАХУНОК СТРУКТУРНИХ ФАКТОРІВ

За означенням, статистичне усереднення в координатному представленні зводиться до розрахунку такого інтеґрала:

$$\langle \ldots \rangle = \frac{1}{Z} \int dx \left[(\ldots) R_{N_A N_B}(x'|x) \right]_{x' \to x}, \qquad (3.4)$$

де $Z = \int dx R_{N_A N_B}(x|x)$ — статистична сума. В цьому підході всі термодинамічні величини виражатимуться

через *n*-частинкові структурні фактори, тому попередньо розрахуємо їх. При наближених обчисленнях цей шлях є ефективнішим, ніж прямий розрахунок статистичної суми. Окрім того, опосередкована заміна прямого потенціалу взаємодії парним структурним фактором надає можливість порівнювати результати розрахунку з екпериментальними даними. Для складних систем, що містять частинки кількох сортів, важливе значення мають так звані змішані парні фактори, за допомогою яких можна аналізувати умови стійкості системи щодо розшарування. Розгляд, поданий нижче, буде використаний для розрахунку sчастинкових матриць густини і був частково поданий у роботі [13], де розраховані термодинамічні функції рідкого ⁴Не в наближенні двох сум за хвильовим вектором і що важливо, показана узгодженість теорії з експериментом.

Отже, усереднення (3.4) величин типу $\langle \rho_{\mathbf{k}_1}^{a_1} \dots \rho_{\mathbf{k}_n}^{a_n} \rangle$ з використанням (2.1) зводиться до такого розрахунку:

$$\langle \rho_{\mathbf{k}_1}^{a_1} \dots \rho_{\mathbf{k}_n}^{a_n} \rangle = \frac{1}{\langle P(x \mid x) \rangle_0} \langle \rho_{\mathbf{k}_1}^{a_1} \dots \rho_{\mathbf{k}_n}^{a_n} P(x \mid x) \rangle_0$$

де ламані дужки з "нуликом" позначають усереднення за станами ідеальних підсистем. Подальший розгляд, враховуючи ґауссовість функції $P(x \mid x)$ в $\rho_{\mathbf{k}}^{a}$ -зображенні та наступний перехід до інтеґрування за спряженими полями $\varphi_{\mathbf{k}}^{a}$, тривіалізує її усереднення і тому не потребує додаткових пояснень:

$$\langle P(x \mid x) \rangle_0 \sim \int d\varphi^A d\varphi^B \exp\left\{ -\frac{1}{2} \sum_{a,b=A,B} \sum_{\mathbf{k}\neq 0} \Lambda_{ab}^{-1}(k) \varphi^a_{\mathbf{k}} \varphi^b_{-\mathbf{k}} \right\} \left\langle \exp\left\{ i \sum_{a=A,B} \sum_{\mathbf{k}\neq 0} \varphi^a_{-\mathbf{k}} \rho^a_{\mathbf{k}} \right\} \right\rangle_0$$
$$\int d\varphi^a \{\ldots\} \equiv \prod_{\mathbf{q}\neq 0} ' \int_{-\infty}^\infty \frac{1}{\sqrt{\pi}} d\operatorname{Re} \varphi^a_{\mathbf{q}} \int_{-\infty}^\infty \frac{1}{\sqrt{\pi}} d\operatorname{Im} \varphi^a_{\mathbf{q}} \{\ldots\}, \quad a=A,B$$

(штрих означає, що хвильовий вектор набуває значень тільки з півпростору, наприклад $k_z > 0$). Далі:

$$\ln \left\langle \exp\left\{i\sum_{\mathbf{k}\neq 0}\varphi_{-\mathbf{k}}^{a}\rho_{\mathbf{k}}^{a}\right\}\right\rangle_{0} = \sum_{n\geq 2}\frac{i^{n}}{n!}\frac{1}{N_{a}^{n/2-1}}\sum_{\mathbf{k}_{1}\neq 0}\dots\sum_{\mathbf{k}_{n}\neq 0}M_{a}^{(n)}(\mathbf{k}_{1},\dots,\mathbf{k}_{n})\varphi_{\mathbf{k}_{1}}^{a}\dots\varphi_{\mathbf{k}_{n}}^{a}$$

$$M_{a}^{(2)}(k) = S_{a}^{0}(k),$$

$$M_{a}^{(3)}(\mathbf{k}_{1},\mathbf{k}_{2},\mathbf{k}_{3}) = S_{3a}^{0}(\mathbf{k}_{1},\mathbf{k}_{2},\mathbf{k}_{3}),$$

$$M_{a}^{(4)}(\mathbf{k}_{1},\mathbf{k}_{2},\mathbf{k}_{3},\mathbf{k}_{4}) = S_{4a}^{0}(\mathbf{k}_{1},\mathbf{k}_{2},\mathbf{k}_{3},\mathbf{k}_{4}) - S_{a}^{0}(k_{1})S_{a}^{0}(k_{3})\delta(\mathbf{k}_{1}+\mathbf{k}_{2})\delta(\mathbf{k}_{3}+\mathbf{k}_{4})$$

$$-S_{a}^{0}(k_{1})S_{a}^{0}(k_{4})\delta(\mathbf{k}_{1}+\mathbf{k}_{3})\delta(\mathbf{k}_{2}+\mathbf{k}_{4}) - S_{a}^{0}(k_{1})S_{a}^{0}(k_{2})\delta(\mathbf{k}_{1}+\mathbf{k}_{4})\delta(\mathbf{k}_{2}+\mathbf{k}_{3}),$$

. . . ,

де величини $M_a^{(n)}(\mathbf{k}_1,\ldots,\mathbf{k}_n)$ є кумулянтами відповідного порядку, $S_a^0(k)$ — парний, а $S_{na}^0(\mathbf{k}_1,\ldots,\mathbf{k}_n)$ — *п*-частинковий структурний фактор ідеального бозе-газу $(n \ge 3)$ і для зручності введено позначення

$$\Lambda_{ab}(k) = \lambda_{ab}(k) + \lambda_{ab}(k). \tag{3.5}$$

Остаточно обчислення можна звести до такого параметричного диференціювання:

$$\langle \rho_{\mathbf{k}_1}^{a_1} \dots \rho_{\mathbf{k}_n}^{a_n} \rangle = \overline{\left(-i\partial/\partial\varphi_{-\mathbf{k}_1}^{a_1} + i\Lambda_{a_1b_1}^{-1}(k_1)\varphi_{\mathbf{k}_1}^{b_1} \right) \dots \left(-i\partial/\partial\varphi_{-\mathbf{k}_n}^{a_n} + i\Lambda_{a_nb_n}^{-1}(k_n)\varphi_{\mathbf{k}_n}^{b_n} \right)},\tag{3.6}$$

(тут знак суми за німими індексами $b_1, \ldots, b_n$ опущений)

$$\overline{(\ldots)} = \left\langle (\ldots)e^{U(\varphi)} \right\rangle_{\mathbf{G}},$$

$$U(\varphi) = \sum_{a=A,B} \sum_{n\geq 3} \frac{i^n}{n!} \frac{1}{N_a^{n/2-1}} \sum_{\substack{\mathbf{k}_1\neq 0\\\mathbf{k}_1+\ldots+\mathbf{k}_n=0}} \dots \sum_{\substack{\mathbf{k}_n\neq 0\\\mathbf{k}_1+\ldots+\mathbf{k}_n=0}} \times M_a^{(n)}(\mathbf{k}_1,\ldots,\mathbf{k}_n)\varphi_{\mathbf{k}_1}^a \dots \varphi_{\mathbf{k}_n}^a, \qquad (3.7)$$

де $\langle \dots \rangle_{\rm G}$ — позначає усереднення з ґауссовим розподілом:

$$\exp\left\{-\frac{1}{2}\sum_{a,b=A,B}\sum_{\mathbf{k}\neq 0}\left(\Lambda_{ab}^{-1}(k)+\delta_{ab}S_{a}^{0}(k)\right)\varphi_{\mathbf{k}}^{a}\varphi_{-\mathbf{k}}^{b}\right\},\$$

 $\Lambda_{ab}^{-1}(k)$ — елементи оберненої до $\Lambda_{ab}(k)$ матриці. Формула (3.6) дозволяє переписати вирази для структурних функцій через ряд за кореляторами $\overline{\varphi_{{\bf k}_1}^{a_1}\dots \varphi_{{\bf k}_n}^{a_n}}$. Зокрема парні структурні фактори

$$\langle \rho_{\mathbf{k}}^{a} \rho_{-\mathbf{k}}^{b} \rangle = \Lambda_{ab}^{-1}(k) - \sum_{c,d=A,B} \Lambda_{ac}^{-1}(k) \overline{\varphi_{\mathbf{k}}^{c} \varphi_{-\mathbf{k}}^{d}} \Lambda_{db}^{-1}(k), \quad (3.8)$$

повністю визначаються відповідними кореляторами:

$$\overline{\varphi^a_{\mathbf{k}}\varphi^b_{-\mathbf{k}}} = \widetilde{\Lambda}_{ab}(k), \qquad (3.9)$$

$$\widetilde{\Lambda}_{ab}^{-1}(k) = \Lambda_{ab}^{-1}(k) + \delta_{ab} S_a^0(k) - \Sigma_{ab}(k).$$
(3.10)

Можна показати, що перше наближення для величи
н $\Sigma_{ab}(k)$ є таким:

$$\begin{split} \Sigma_{ab}(k) &= \delta_{ab} \sum_{m \geq 2} \sum_{0 \leq l \leq [\frac{m}{2}]} \frac{(-)^m}{2^l l! (m-2l)!} \frac{1}{N_a^{m/2}} \sum_{a'=A,B} \frac{1}{N_{a'}^{m/2-l-1}} \sum_{\mathbf{k}_1, \dots, \mathbf{k}_l \neq 0} \\ &\times \sum_{\substack{\mathbf{q}_1, \dots, \mathbf{q}_{m-2l} \neq 0 \\ \mathbf{q}_1 + \dots + \mathbf{q}_{m-2l} = 0}} M_a^{(m+2)}(\mathbf{k}, -\mathbf{k}, \mathbf{k}_1, -\mathbf{k}_1, \dots, \mathbf{k}_l, -\mathbf{k}_l, \mathbf{q}_1, \dots, \mathbf{q}_{m-2l}) \\ &\times \widetilde{\Lambda}_{aa}(k_1) \dots \widetilde{\Lambda}_{aa}(k_l) \widetilde{\Lambda}_{aa'}(q_1) \dots \widetilde{\Lambda}_{aa'}(q_{m-2l}) M_{a'}^{(m-2l)}(\mathbf{q}_1, \dots, \mathbf{q}_{m-2l}) \\ &+ \sum_{m,m' \geq 3} \sum_{0 \leq l \leq [\frac{m-1}{2}]} \sum_{0 \leq l' \leq [\frac{m'-1}{2}]} \frac{(-)^{(m+m')/2}}{2^{l+l'} l! l'! (m-2l-1)!} \frac{1}{N_a^{m'2-1}} \frac{1}{N_b^{m'/2-1}} \\ &\times \sum_{\mathbf{k}_1, \dots, \mathbf{k}_l \neq 0} \sum_{\mathbf{k}'_1, \dots, \mathbf{k}'_{l'} \neq 0} \sum_{\substack{\mathbf{q}_1, \dots, \mathbf{q}_{m-2l-1} \neq 0 \\ \mathbf{q}_1 + \dots + \mathbf{q}_{m-2l-1} = 0}} \widetilde{\Lambda}_{aa}(k_1) \dots \widetilde{\Lambda}_{aa}(k_l) \\ &\times M_a^{(m)}(\mathbf{k}, \mathbf{k}_1, -\mathbf{k}_1, \dots, \mathbf{k}_l, -\mathbf{k}_l, \mathbf{q}_1, \dots, \mathbf{q}_{m-2l-1}) \widetilde{\Lambda}_{ab}(q_1) \dots \widetilde{\Lambda}_{ab}(q_{m-2l-1}) \\ &\times M_b^{(m')}(\mathbf{q}_1, \dots, \mathbf{q}_{m-2l-1}, \mathbf{k}'_1, -\mathbf{k}'_1, \dots, \mathbf{k}'_{l'}, -\mathbf{k}'_{l'}, -\mathbf{k}) \widetilde{\Lambda}_{bb}(k'_1) \dots \widetilde{\Lambda}_{bb}(k'_{l'}), \end{split}$$

(при обчисленні цього виразу для матриці $\widetilde{\Lambda}_{ab}(k)$ слід використати її нульове наближення $\left[\Lambda^{-1}(k) + S_0(k)\right]_{ab}^{-1}$). Очевидно, що точне врахування всіх членів ряду ускладнене, і для конкретних розрахунків потрібно обмежуватися лише кількома першими доданками. Так будується теорія збурень, де вираз кожного наступного порядку відрізняється від попереднього додатковим підсумовуванням за хвильовим вектором, що для модельних систем є розкладом за характерним для них малим параметром. Може виникнути питання взагалі про необхідність урахування ряду (3.11), оскільки вихідна матриця густини розрахована в RPA-наближенні. Щодо цього, то таке врахування має сенс лише для відмінних від нуля температур, коли вільночастинковий множник матриці густини не переходить у фактор $1/V^{N_A+N_B}$.

Неважко отримати головні внески і для вищих φ -кореляторів, зокрема

$$\overline{\varphi_{\mathbf{k}_{1}}^{a_{1}}\varphi_{\mathbf{k}_{2}}^{a_{2}}\varphi_{\mathbf{k}_{3}}^{a_{3}}} = \sum_{b=A,B} \frac{i^{3}}{\sqrt{N_{b}}} M_{b}^{(3)}(\mathbf{k}_{1},\mathbf{k}_{2},\mathbf{k}_{3}) \\
\times \widetilde{\Lambda}_{ba_{1}}(k_{1})\widetilde{\Lambda}_{ba_{2}}(k_{2})\widetilde{\Lambda}_{ba_{3}}(k_{3}) + \dots, \quad (3.12)$$

Формально запропонований варіант розрахунку структурних факторів можна використати для класичних систем. При обчисленні конфіґураційного інтеґрала для системи з парною взаємодією кумулянти $M_a^{(n)}(\mathbf{k}_1, \ldots, \mathbf{k}_n)$ переходять у дельта-символи, а в кожному члені ряду (3.7) підсумовування виконується за сукупністю хвильових векторів, що утворюють незвідну групу [14]. У цьому випадку вираз для величин (3.11) можна записати в компактній формі (тут варто відзначити, що при переході до класичної межі виживають тільки ті доданки, які містять M-функції одного порядку за індексом n)

$$\Sigma_{ab}(k) = -\sqrt{\rho_a \rho_b} \int_V d\mathbf{r} \, e^{-i\mathbf{k}\mathbf{r}} \left\{ e^{-\Lambda_{ab}(r)} - 1 + \Lambda_{ab}(r) \right\},\,$$

$$\Lambda_{ab}(r) = \frac{1}{\sqrt{N_a N_b}} \sum_{\mathbf{k} \neq 0} e^{i\mathbf{k}\mathbf{r}} \Lambda_{ab}(k), \quad \rho_a = \frac{N_a}{V},$$

наприклад, для моделі класичного електронного газу функції $\Lambda_{ab}(k)$ є екранованими потенціалами. Остаточно наводимо (використовуючи символічний матричний запис) статистичну суму в прийнятому наближенні

$$Z = P_0 Z_A^0 Z_B^0 \exp\left\{-\frac{1}{2} \operatorname{Sp} \sum_{\mathbf{k} \neq 0} \ln\left[1 + \Lambda(k) \times (S_0(k) - \Sigma(k))\right] + \dots\right\}.$$
 (3.13)

IV. s-ЧАСТИНКОВІ МАТРИЦІ ГУСТИНИ

За означенням, s-частинкові матриці густини рівні

$$F_{s_As_B}(x'_{s_A}x'_{s_B}|x_{s_A}x_{s_B}) = \frac{1}{Z} \prod_{a=A,B} \left\{ V^{s_a} \int d\mathbf{r}^a_{s_a+1} \dots d\mathbf{r}^a_{N_a} \right\}$$
$$\times R_{N_AN_B}(x'|x)|_{\mathbf{r}'^a_{s_a+1},\dots \to \mathbf{r}^a_{s_a+1},\dots}$$
(4.14)

(тут x_{s_a} — сукупність координат s_a частинок сорту a). Основна ідея подальшого розрахунку полягає в переході від інтеґрування за індивідуальними координатами сукупності $(N_A - s_A)$, $(N_B - s_B)$ частинок до інтеґрування за колективними координатами, тобто за величинами, означеними формулою (2.3), у яких кількість частинок N_a замінена на $N_a - s_a$. Інтеґрування в просторі колективних змінних відбувається з ваговою функцією, яка в прийнятому наближенні має ґауссівський характер. Відповідний перехід у Pфакторі повної матриці густини (2.2) є елементарним, а для вільночастинкових множників використаємо такий розклад [15]:

$$R_{N}^{0}(x'|x)\Big|_{\mathbf{r}'_{s+1},\dots\to\mathbf{r}_{s+1},\dots} = \frac{1}{N!} \sum_{1 \le j_{1} \ne \dots \ne j_{s} \le s} \sum_{s+1 \le j_{s+1} \ne \dots \ne j_{N} \le N} \{K_{1'j_{1}}\dots K_{s'j_{s}}K_{s+1j_{s+1}}\dots K_{Nj_{N}} + \sum_{1 \le m \le s} \sum_{s+1 \le n \le N} K_{1'j_{1}}\dots K_{m'j_{n}}\dots K_{s'j_{s}}K_{s+1j_{s+1}}\dots K_{nj_{m}}\dots K_{Nj_{N}} + \dots\},$$

де в кожному наступному доданку "змішується" все більша кількість штрихованих і нештрихованих змінних. Далі зручно знову переписати тепер уже функцію $P(x'_s, x_{N-s}|x)$ через функціональний інтеґрал за полями $\varphi^a_{\mathbf{k}}$ і почергово виконати інтеґрування за колективними змінними сукупності $N_A - s_A + N_B - s_B$ частинок, а після того в φ -просторі. Остаточно отримуємо такий формальний вираз *s*-частинкових матриць:

$$F_{s_{A}s_{B}}(x_{s_{A}}'x_{s_{B}}'|x_{s_{A}}x_{s_{B}}) = P_{0}P_{A}(\xi_{A}' \mid \xi_{A})P_{B}(\xi_{B}' \mid \xi_{B})P_{AB}(\xi_{A}',\xi_{B}' \mid \xi_{A},\xi_{B})$$

$$\times \exp\left\{\frac{1}{2}\sum_{a=A,B}\frac{s_{a}}{N_{a}}\sum_{\mathbf{k}\neq0}\widetilde{\Lambda}_{aa}(k) + \frac{1}{8}\sum_{a,b=A,B}\sum_{\mathbf{k}\neq0}\Lambda_{ab}(k)\eta_{-\mathbf{k}}^{a}\eta_{\mathbf{k}}^{b}\right\}$$

$$\times \left|Q_{A}(|\mathbf{r}_{i}^{A}-\mathbf{r}_{j}^{A}|)\right|_{+}^{s_{A}}\left|Q_{B}(|\mathbf{r}_{i}^{B}-\mathbf{r}_{j}^{B}|)\right|_{+}^{s_{B}}\exp\left\{-\frac{1}{8}\sum_{a,b=A,B}\sum_{\mathbf{k}\neq0}\widetilde{\Lambda}_{ab}(k)\eta_{-\mathbf{k}}^{a}\eta_{\mathbf{k}}^{b} + \ldots\right\},\quad(4.15)$$

де для зручності введено позначення

$$\xi^a_{\mathbf{k}} = \frac{1}{\sqrt{N_a}} \sum_{1 \le j \le s_a} e^{-i\mathbf{k}\mathbf{r}^a_j}, \quad \eta^a_{\mathbf{k}} = \xi'^a_{\mathbf{k}} + \xi^a_{\mathbf{k}},$$

 $|\dots|_{+}^{s_a}$ — перманент розміром $s_a \times s_a$, і означено оператори

$$\begin{aligned} Q_a(|\mathbf{r}' - \mathbf{r}|) &= K_a(|\mathbf{r}' - \mathbf{r}|) + \int_V d\mathbf{r}_1 \, K_a(|\mathbf{r}' - \mathbf{r}_1|) I_a(\mathbf{r}_1) K_a(|\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}|) \\ &+ \int_V d\mathbf{r}_1 \, d\mathbf{r}_2 \, K_a(|\mathbf{r}' - \mathbf{r}_1|) I_a(\mathbf{r}_1) K_a(|\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2|) I_a(\mathbf{r}_2) K_a(|\mathbf{r}_2 - \mathbf{r}|) + \dots, \\ I_a(\mathbf{r}) &= \exp' \left\{ \frac{2}{\sqrt{N_a}} \sum_{\mathbf{k} \neq 0} e^{i\mathbf{k}\mathbf{r}} \frac{\partial}{\partial \eta_{\mathbf{k}}^a} \right\}, \end{aligned}$$

штрих позначає той факт, що розклад у ряд операторної експоненти відбувається за незвідними групами хвильових векторів.

Якщо обмежитися лише першим доданком у показнику останньої експоненти формули (4.15), то оператор $I_a(\mathbf{r})$ можна розглядати як такий, що не "діє на себе". В цьому випадку легко проглядається структура ряду. Для простоти продемонструймо це на прикладі одночастинкової матриці

$$F_{a}(|\mathbf{r}'-\mathbf{r}|) = \exp\left\{-\frac{1}{4N_{a}}\sum_{\mathbf{k}\neq0} [\lambda_{aa}(k) - \tilde{\lambda}_{aa}(k) - \tilde{\Lambda}_{aa}(k)](1 - e^{-i\mathbf{k}(\mathbf{r}'-\mathbf{r})}) + \dots\right\}$$

$$\times \left\{K_{a}(|\mathbf{r}'-\mathbf{r}|) + \int_{V} d\mathbf{r}_{1} K_{a}(|\mathbf{r}'-\mathbf{r}_{1}|)e^{-\frac{1}{2}\tilde{\Lambda}_{aa}(|\mathbf{r}'-\mathbf{r}_{1}|)}e^{-\frac{1}{2}\tilde{\Lambda}_{aa}(|\mathbf{r}_{1}-\mathbf{r}|)}K_{a}(|\mathbf{r}_{1}-\mathbf{r}|)$$

$$+ \int_{V} d\mathbf{r}_{1} d\mathbf{r}_{2} K_{a}(|\mathbf{r}'-\mathbf{r}_{1}|)e^{-\frac{1}{2}\tilde{\Lambda}_{aa}(|\mathbf{r}'-\mathbf{r}_{1}|)}e^{-\frac{1}{2}\tilde{\Lambda}_{aa}(|\mathbf{r}_{1}-\mathbf{r}|)}K_{a}(|\mathbf{r}_{1}-\mathbf{r}_{2}|)e^{-\tilde{\Lambda}_{aa}(|\mathbf{r}_{1}-\mathbf{r}_{2}|)}$$

$$\times K_{a}(|\mathbf{r}_{2}-\mathbf{r}|)e^{-\frac{1}{2}\tilde{\Lambda}_{aa}(|\mathbf{r}'-\mathbf{r}_{2}|)}e^{-\frac{1}{2}\tilde{\Lambda}_{aa}(|\mathbf{r}_{2}-\mathbf{r}|)} + \dots\right\}.$$
(4.16)

Вирази для величин $K_a(r)$ формально збігаються з відповідними для випадку ідеального газу, але містять перенормовані активності.

$$K_{a}(r) = \frac{1}{V} \sum_{\mathbf{q}} e^{-\beta(\varepsilon_{a}(q)-\mu_{a})} e^{i\mathbf{q}\mathbf{r}},$$
$$\mu_{a} = \mu_{a}^{0} + \frac{1}{2\beta N_{a}} \sum_{\mathbf{k}\neq 0} \widetilde{\Lambda}_{aa}(k) \frac{\partial}{\partial\rho_{a}} \rho_{a}[S_{a}^{0}(k) - 1]$$

 μ_a^0 — хімічні потенціали ідеальних газів, а доданок із сумою є незникаючим членом розкладу передекспонентного множника в ряд за степенями s_a/N_a (деталі розрахунку можна знайти в роботі [15], де отримано однокомпонентний аналог формули (4.16), для $\Sigma(k) =$ 0). Хоча й нескладно відтворити кожен наступний член ряду в фіґурних дужках формули (4.16), точно врахувати його неможливо. За відсутності взаємодії вираз згортається в проґресію. З цього випливає, що для того, щоб описати фазовий перехід, важливо враховувати (з тою чи іншою точністю) внесок кожного доданка. Найпростіша оцінка зверху приводить до проґресії з новими функціями $\tilde{K}_a(r)$. У цьому випадку несуттєво змінюється й температура бозеконденсації. Тепер очевидна структура подібних рядів для матриць густини вищих порядків, хоча конкретний їх розрахунок не простий.

V. ОЦІНКА ВІДНОСНОЇ КІЛЬКОСТІ КОНДЕНСАТУ ДВОКОМПОНЕНТНОЇ БОЗЕ-РІДИНИ

Одержавши явні вирази одночастинкових матриць, неважко провести розрахунок конденсатної фракції як для кожної з компонент, так і для сумарного відносного числа атомів з нульовим імпульсом. За означенням, однокомпонентний внесок в бозе-конденсат:

$$\frac{\mathcal{N}_{a}^{0}(T)}{N_{a}} = F_{a}(r)\big|_{r \to \infty} = n_{a}^{0}(T) \exp\left\{-\frac{1}{4N_{a}}\sum_{\mathbf{k} \neq 0} \left[\lambda_{aa}(k) - \widetilde{\lambda}_{aa}(k) - \widetilde{\Lambda}_{aa}(k)\right]\right\},\tag{5.17}$$

 $(n_a^0(T)$ — відповідний внесок ідеального бозе-газу). Для спрощення обчислень знехтуймо взаємодією в післяекспонентному ряді для одночастинкової матриці (4.16). При температурі T = 0 формула (5.17) відтворює результат роботи [16].

Для визначеності розрахуймо вплив домішки ⁶Не в рідкому ⁴Не. При ненульовій температурі умови стійкості такої системи вперше вивчали в роботі [17]. Окрім можливої експериментальної реалізації [18], ця суміш цікава ще й тим, що в адіабатичному наближенні для потенціалів міжатомної взаємодії (в цьому випадку вони є однаковими) нижня гілка спектра в довгохвильовій ділянці вже не є лінійною за хвильовим вектором і система при низьких температурах перебуває на межі розшарування. Розрахунок для моделі твердих сфер у вищих наближеннях показує суттєву залежність умов стійкості від співвідношення між параметрами взаємодії і масами частинок [19].

Рис. 1. Температурна залежність конденсатної фракції рідкого ⁴Не в суміші для різних концентрацій x домішки ⁶Не.

Чисельні розрахунки проводили для рівноважної густини $\rho=0.02185~{\rm \AA}^{-3}$ з використанням експери-

ментально виміряного структурного фактора гелію-4 [20], замість потенціалів взаємодії, і в нульовому наближенні теорії ($\Sigma_{ab}(k) = 0$). Результати подані на рисунках (N_0/N — відносна кількість конденсату, а N_4^0/N_4 — відповідно внесок атомів ⁴Не при різних температурах і для кількох конкретних концентрацій x гелію-6 в суміші).

Рис. 2. Температурна залежність повного відносного числа атомів в бозе-конденсаті суміші ${}^{4}\text{He}{}^{-6}\text{He}$ для різних концентрацій x домішки ${}^{6}\text{He}$.

Як і очікувалося, внесення домішки приводить до часткового розмиття бозе-конденсату. Отриманий результат якісно правильно відтворює поведінку кривої конденсатної фракції, хоча значення відносної кількості атомів, що перебувають на найнижчому енерґетичному рівні, є перебільшене. Враховуючи результати розрахунків для однокомпонентної бозе-рідини [21], слід сподіватися, що наступне наближення для матриці густини суттєво зменшить це число.

Автори висловлюють подяку Романові Притулі за виконання чисельних розрахунків та обговорення результатів роботи.

VI. ДОДАТОК

У додатку подаємо вирази зі статті [1] для коефіцієнтних функцій повної матриці густини.

$$P_0 = e^{-\beta E_0} \prod_{\mathbf{k} \neq 0} \left\{ \frac{E_1(k) E_2(k)}{\varepsilon_A(k) \varepsilon_B(k)} \frac{(1 - e^{-2\beta \varepsilon_A(k)})(1 - e^{-2\beta \varepsilon_B(k)})}{(1 - e^{-2\beta E_1(k)})(1 - e^{-2\beta E_2(k)})} \right\}^{1/2}$$

Енергія основного стану

$$E_{0} = \frac{N_{A}N_{B}}{V}\nu_{AB}(0) + \sum_{a=A,B} \frac{N_{a}(N_{a}-1)}{2V}\nu_{a}(0) + \frac{1}{2}\sum_{\mathbf{k}\neq 0} \left\{ \sum_{j=1,2} E_{j}(k) - \sum_{a=A,B} \left[\frac{N_{a}}{V}\nu_{a}(k) + \varepsilon_{a}(k) \right] \right\},$$

дві гілки спектра

$$E_{1,2}(k) = \frac{1}{\sqrt{2}} \left(E_A^2(k) + E_B^2(k) \pm \sqrt{\left[E_A^2(k) - E_B^2(k)\right]^2 + 16\rho_A \rho_B \varepsilon_A(k) \varepsilon_B(k) \nu_{AB}^2(k)} \right)^{1/2},$$

де $\varepsilon_a(k) = \frac{\hbar^2 k^2}{2m_a}$; $\nu_A(k)$, $\nu_B(k)$, $\nu_{AB}(k) - фур'є-образи відповідних потенціалів міжчастинкової взаємодії.$ $<math>E_a^2(k) = \varepsilon_a^2 + 2\rho_a \nu_a(k)\varepsilon_a$; $E_A(k)$, $E_B(k)$ — спектри теорії Боголюбова. Коефіцієнти квадратичної форми показника експоненти *P*-фактора взаємодії у формулі (2.1) основного тексту:

$$\begin{split} \lambda_{AA}(k) &= \frac{1}{2} \left[\frac{E_1(k)}{\varepsilon_A(k)} \left(1 + \frac{1}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \right) \operatorname{coth}[\beta E_1(k)] - 2 \operatorname{coth}[\beta \varepsilon_A(k)] \right. \\ &+ \frac{E_2(k)}{\varepsilon_A(k)} \left(1 - \frac{1}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \right) \operatorname{coth}[\beta E_2(k)] \right], \end{split}$$

$$\begin{aligned} \lambda_{BB}(k) &= \frac{1}{2} \left[\frac{E_2(k)}{\varepsilon_B(k)} \left(1 + \frac{1}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \right) \operatorname{coth}[\beta E_2(k)] - 2 \operatorname{coth}[\beta \varepsilon_B(k)] \right. \\ &+ \frac{E_1(k)}{\varepsilon_B(k)} \left(1 - \frac{1}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \right) \operatorname{coth}[\beta E_1(k)] \right], \end{aligned}$$

$$\lambda_{AB}(k) = \lambda_{BA}(k) = \frac{1}{2} \frac{\Delta_k}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \left[\frac{E_1(k)}{\sqrt{\varepsilon_A(k)\varepsilon_B(k)}} \coth[\beta E_1(k)] - \frac{E_2(k)}{\sqrt{\varepsilon_A(k)\varepsilon_B(k)}} \coth[\beta E_2(k)] \right],$$

$$\begin{split} \widetilde{\lambda}_{AA}(k) &= -\frac{1}{2} \left[\frac{E_1(k)}{\varepsilon_A(k)} \left(1 + \frac{1}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \right) \frac{1}{\sinh[\beta E_1(k)]} - \frac{2}{\sinh[\beta \varepsilon_A(k)]} \right. \\ &\left. + \frac{E_2(k)}{\varepsilon_A(k)} \left(1 - \frac{1}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \right) \frac{1}{\sinh[\beta E_2(k)]} \right] \end{split}$$

$$\begin{split} \widetilde{\lambda}_{BB}(k) &= -\frac{1}{2} \left[\frac{E_2(k)}{\varepsilon_B(k)} \left(1 + \frac{1}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \right) \frac{1}{\sinh[\beta E_2(k)]} - \frac{2}{\sinh[\beta \varepsilon_B(k)]} \right. \\ &\left. + \frac{E_1(k)}{\varepsilon_B(k)} \left(1 - \frac{1}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \right) \frac{1}{\sinh[\beta E_1(k)]} \right], \end{split}$$

$$\widetilde{\lambda}_{AB}(k) = \widetilde{\lambda}_{BA}(k) = -\frac{1}{2} \frac{\Delta_k}{\sqrt{1 + \Delta_k^2}} \left[\frac{E_1(k)}{\sqrt{\varepsilon_A(k)\varepsilon_B(k)}} \frac{1}{\sinh[\beta E_1(k)]} - \frac{E_2(k)}{\sqrt{\varepsilon_A(k)\varepsilon_B(k)}} \frac{1}{\sinh[\beta E_2(k)]} \right],$$

де для спрощення запису використано чергове позначення:

$$\Delta_k = 4\sqrt{\varepsilon_A(k)\varepsilon_B(k)\rho_A\rho_B}\,\nu_{AB}(k)/[E_A^2(k) - E_B^2(k)].$$

- I. О. Вакарчук, В. С. Пастухов, Журн. фіз. досл. 12, 1001 (2008).
- [2] J. Lauwers, A. Verbeure, Physica A 293, 233 (2001).
- [3] M. Boninsegni, Phys. Rev. Lett. 87, 087201 (2001).
- [4] Hong Ma, Tau Pang, Phys. Lett. A **351**, 92 (2006).
- [5] J. O. Andersen, Rev. Mod. Phys. **76**, 599 (2004).
- [6] M. B. Pinto, R. O. Ramos, F. F. de Souza Cruz, Phys. Rev. A 74, 033618 (2006).
- [7] R. O. Ramos, M. B. Pinto, J. Phys. A **39**, 6687 (2006).
- [8] O. Penrose, Philos. Mag. 42, 1373 (1951).
- [9] I. O. Vakarchuk, J. Phys. Stud. 8, 223 (2004).
- [10] J. S. Langer, Phys. Rev. **167**, 183 (1968).
- [11] И. А. Вакарчук, Теор. мат. физ. 35, 76 (1978).
- [12] И. А. Вакарчук, Теор. мат. физ. 36, 122 (1978).

- [13] І. О. Вакарчук, Р. О. Притула, А. А. Ровенчак, Журн. фіз. досл. 3, 11 (2007).
- [14] И. Р. Юхновский, Журн. эксп. теор. физ. 34, 379 (1958).
- [15] I. A. Vakarchuk, Theor. Math. Phys. 154, 6 (2008).
- [16] Г. О. Балабанян, Теор. мат. физ. 71, 114 (1987).
- [17] K. E. Kurten, M. L. Ristig, Phys. Rev. B 37, 3359 (1988).
- [18] L. Guttman, J. R. Arnold, Phys. Rev. 92, 547 (1953).
- [19] H. Shi, W.-M. Zheng, S.-T. Chui, Phys. Rev. A 61, 063613 (2000).
- [20] H. N. Robkoff, Phys. Rev. B 24, 159 (1981).
- [21] И. А. Вакарчук, Теор. мат. физ. **65**, 285 (1985); **82**, 438 (1990).

BOSE-CONDENSATE IN TWO-COMPONENT BOSE-LIQUID

I. O. Vakarchuk, V. S. Pastukhov

Department for Theoretical Physics, Ivan Franko National University of Lviv, 12 Drahomanov St., Lviv, UA-79005, Ukraine

The explicit expressions for reduced *s*-particle density matrices are evaluated using the density matrix of a two-component Bose-liquid calculated earlier [I. O. Vakarchuk, V. S. Pastukhov, J. Phys. Stud. **12**, 1001 (2008)]. The impurity influence on the Bose–Einstein condensation phenomenon in liquid helium is studied. Temperature dependence of condensation fraction for a mixture with ${}^{4}\text{He}{}^{-6}\text{He}$ parameters at different concentrations is carried out numerically using liquid helium-4 structure factor measurements.